

Komitet pravnik
za
ljudska prava

YUCOM

Adresa:
Svetogorska 17
11000 Beograd

Telefon:
+381-11-3344425
Fax:
+381-11-3344235

e-mail:
yucomoffice@gmail.com

web:
www.yucom.org.yu

SLUŠAJ ALEKSANDAR TIJANIĆ PROTIV KOMITETA PRAVNIKA ZA LJUDSKA PRAVA – YUCOM, NAKNADA NEMATERIJALNE ŠTETE

Aleksandar Tijanić je 15. septembra 2005. godine podneo je tužbu za naknadu štete u iznosu od 8.500.000,00 dinara protiv Komiteta pravnik za ljudska prava – YUCOM zbog objavljivanja publikacije "Slučaj službenika Aleksandra Tijanića". Još uvek je u toku prvostepeni postupak. Od deset zakazanih glavnih rasprava tužilac Aleksandar Tijanić pojavio se samo jednom pred sudom.

Hronologija suđenja po tužbi Aleksandra Tijanića protiv Komiteta pravnik za ljudska prava – YUCOM za naknadu štete u iznosu od 8.500.000,00 dinara Prvi opštinski sud u Beogradu P. 3950/07

15. septembar 2005. godine – Aleksandar Tijanić podnosi tužbu za naknadu štete protiv Komiteta pravnik za ljudska prava – YUCOM zbog publikacije „Slučaj službenika Aleksandra Tijanića“. U tužbi se navodi: „U spornoj knjizi iznete su brojne grube neistine o tužiocu. Aleksandar Tijanić je dugogodišnji novinar sa respektabilnim iskustvom, politički analitičar, urednik, javna ličnost koji u momentu objavljivanja i izdanja knjige „Slučaj službenika Aleksandra Tijanića“ obavlja funkciju značajnu za javno mnjenje u Republici Srbiji, funkciju generalnog direktora RTSa. Knjigom „Slučaj službenika Aleksandra Tijanića“ i delovima tekstova objavljenim u njoj tužiocu je naneta nematerijalna šteta u pogledu negativnih reakcija javnosti.“ Prema navodima tužbe: „U knjizi „Slučaj službenika Aleksandra Tijanića“ iznete su uvrede i neistine o samoj ličnosti tužioca koje su ukombinovane sa selektivno odabranim tačnim podacima iz profesionalnog života tužioca na koji način je napravljena jedna neistinita konstrukcija o tužiocu koja kod prosečnog čitaoca direktno ali isto tako i indirektno stvara pogrešenu sliku o njemu. Tekstovi, crteži, komentari objavljeni u spornoj knjizi sadrže grube neistine i vrednonsne sudove o tužiocu koji su takve prirode da imaju lezionu sposobnost odnosno podobni su da nanesu povredu ugleda tužioca što je za posledicu imalo nastanak nematerijalne štete.“ **Tužbom se traži da Komitet pravnik za ljudska prava – YUCOM tužiocu Aleksandru Tijaniću na ime naknade nematerijalne štete isplati iznos od 8.500.000,00 dinara.**

27. decembar 2005. godine – Komitet pravnik za ljudska prava – YUCOM dostavlja Prvom opštinskom sudu u Beogradu odgovor na tužbu Aleksandra Tijanića. U odgovoru na tužbu pre svega isitče se da je tužba Aleksandra Tijanića neuredna i neblagovremena te je zbog toga treba odbaciti. Tužba je neblagovremena jer je prema Zakonu o javnom informisanju, koji je lex specialis u odnosu na ZOO, u članu 85. predviđen rok od 6 meseci za podnošenje tužbe. Kako je tužba podneta 15. septembra 2005. godine a publikacija je izdata u martu mesecu (a ne 21. aprila 2005. godine kako navodi tužilac) i javno je promovisana 3. marta 2005. godine, a tužilac je već tada saznao za istu o čemu najbolje govori izjava tužioca objavljena u listu „Kurir“ kao i tekst tužioca iz „NIN“-a od 10. marta 2005. godine, tužba Aleksandra Tijanića je neblagovremena zbog proteka zakonskog roka.

U odgovoru na tužbu se ističe da Aleksandru Tijaniću nije pričinjena šteta krivicom Komiteta pravnika za ljudska prava – YUCOM zato što su vrednosni sudovi izneti u publikaciji proizašli iz citata samog tužioca, koji su istiniti, a cilj izdavanja publikacije je bio ne da se tužiocu nanese šteta nego da se ospori njegova moralna podobnost da obavlja tako važnu javnu funkciju kao što je generalni direktor RTS-a.

31. januar 2006. godine – Prvi opštinski sud u Beogradu donosi rešenje da se postupak po ovoj pravnoj stvari prekida do pravnosnažnog okončanja krivičnog postupka koji se vodi pred Prvim opštinskim sudom u Beogradu pod K.br. 1412/05.

16. marta 2006. godine – Žalba punomoćnika tužioca Aleksandra Tijanića na rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu kojim se prekida postupak.

17. maj 2007. godine – Okružni sudu u Beogradu, *nakon protoka jedne godine i dva meseca*, donosi rešenje kojim se ukida rešenje Prvog opštinskog suda u Beogradu i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak.

21. maj 2007. godine - Glavna rasprava odložena zbog sprečenosti zakonskog zastupnika tuženog da pristupi ročištu usled ranije preuzetih obaveza i neblagovremenog obaveštavanja o zakaznom ročištu.

6. septembar 2007. godine – Glavna rasprava odložena zbog sprečenosti tužioca Tijanića da prisustvuje.

5. oktobar 2007. godine – Glavna rasprava odložena zbog sprečenosti tužioca.

7. novembar 2007. godine – Glavna rasprava odložena.

5. decembar 2007. godine – Glavna rasprava odložena zbog službenog putovanja tužioca Aleksandra Tijanića.

15. januar 2008. godine – Glavna rasprava odložena zbog bolesti tužioca Aleksandra Tijanića.

26. februar 2008. godine – Glavna rasprava održana. Saslušan tužilac Tijanić u svojstvu parnične stranke. Saslušanje tužioca Aleksandra Tijanića proteklo je u svetlu vređanja autora i izdavača publikacije „Slučaj službenika Aleksandra Tijanića“. Umesto da svedoči o šteti koja mu je pričinjena, tužilac je ovu priliku iskoristio za vređanje i iznošenje svog političkog stava. Takođe, tužilac je naveo da piše knjigu o autorima publikacije pod nazivom „Kurva i svodnici“. Između ostalog, tužilac Aleksandar Tijanić u svom svedočenju je naveo sledeće:

- „Želim pre svega da navedem da ova knjiga predstavlja pre svega rezultat kolektivnog bolesnog uma, kao i da nikada do sada toliko ljudi nije radilo na ovako nečemu niti je za predmet imao na primer nekog političara ili drugu istaknutu ličnost, već se ista bavi o meni a postavlja se pitanje pre svega zbog čega, a odgovor je zato što sam ja svedok - krunski svih kriminalnih radnji protiv interesa nacije i države, protiv prava, protiv normalnosti, kao i da bi se smanjio uticaj moje javne reči i pisanje o njima, ukratko da se osporim kao svedok protiv njih.“

- Povodom karikature sa naslovne strane Publikacije, tužilac navodi: „... ali ono što smeta i predstavlja političku tendencioznost što je tu nacrtana kruna iako je poznato da nikada nisam radio za kralja a Beba Popović jeste, imao je funkciju u krunskom savetu a za koga se tvrdi da stoji iza ove knjige...“ dalje tužilac navodi: „...a jedini problem je što ovde nedostaje oznaka Demokratske stranke za koju sam radio kampanju i bio sam **veliki prijatelj pokojnog Zorana Đinđića** i ja sam autor legendarnog slogana 'pošteno', tako da iz svega toga proizilazi da je postojala namera da se ja politički usmerim na drugi pravac.“

- O davanju ostavke u Vladi **Mirka Marijanovića** tužilac navodi: „Ja sam ponosan što sam bio jedini Srbin koji je zbog višemesečnih demonstracija Miloševiću lupio ostavku o sto i ne postoji normalan čovek kome to nije poznato. Samo budale i idioti to ne znaju. Postoji zvanična pisana ostavka. Kada sam podneo ostavku bio je **prisutan Milošević, njegova supruga i ja, dakle samo nas troje** i ni jedan od ovih navoda nije tačan.“

- „Što se tiče teksta objavljenog na strani 27 on predstavlja briljanciju, školu idiotizma, i pre svega jedno oslikava prirodu i karakter osoba koje su ga pisale. Ovaj tekst je verovatno pisala osoba ženskog pola i to je diktirala bolest a ne um.“ Dalje tužilac navodi: „...a deo da osećam socijalnu zavist i ličnu ljubomoru je pisala osoba kojoj je neophodno lečenje elektrošokovima.“ U nastavku tužilac navodi: „...postavlja pitanje otkud

navodi da sam ja osećao socijalnu zavist i ličnu ljubomoru a pretpostavljam da je ova knjiga proizvod mog odbijanja i to bilo kakvog. Ponuda je bila nepristojna a ja sam je kao takvu odbio.“

- O odnosu sa Bogoljubom Karićem tužilac kaže: „...situacija je bila takva da se Karić posle pada Miloševića pokušavao da se približi Koštunici, i da je postojao jedan centar DOS-a, koji je bio Đinđiću blizak i za koje je Karić meni doslovce rekao da Đinđić ima oko sebe veoma opasnu grupu ljudi koja je spremna na sve, dok su oko Koštunice samo profesori, i da njemu za poslove treba gupa koja se nalazi oko Zorana Đinđića. Posle svega ovoga mi smo zaključili da je najbolje da se prijateljski rastanemo i ja sam po četvrti put ostao bez posla.“

- O intervju koji je dao za list „Identitet“ tužilac kaže: „Intervju koje je objavljen u listu 'Identitet' želim da navedem da inače je taj na koji sam ja ponosan.“

- O ubistvu premijera Đinđića: „Ja tvrdim da iza ubistva Zorana Đinđića stoje neki njegovi ljudi, i to će sve biti navedeno u mojoj knjizi pod nazivom 'Kurvetina i svodnici'.“

- O svom pisanju o Zoranu Đinđiću tužilac navodi: „Isto tako apsolutno nema nikakvih dokaza i čime to dokazuju ovi idioti koji su napisali knjigu da sam prednjačio ili učestvovao u kampanji protiv Zorana Đinđića, ja jesam pisao i kritikovao politiku Zorana Đinđića a što je posao svakog poštenog novinara jer je zaista bila situacija.“

- O odnosu sa Biljanom Kovačević – Vučo: „Ja pretpostavljam da je do promene odnosa došlo kada je ona uzela honorar od Bebe Popovića, kada je došla na njegov platni spisak, a zna se ko je u vreme Miloševića mogao da postane milioner, i koja je služba davala dozvolu za to. Ja tvrdim da od tačke kada je ona uzela honorar i stupila u Službu Bebe Popovića ja postajem Miloševićev čovek.“

- O saradnicima Zorana Đinđića: „Isto tako se zna koje dve osobe sa vrha vlasti porodica Đinđić nakon njegove smrti ne prima a i sam Zoran pred smrt nije imao politički kontakt sa njima. Isto tako tim osobama je Demokratska stranka rekla 'marš skotovi, znali ste vi šta se sve sprema', jedan od tih osoba je lakej-batler, a drugi je više poznat po svom hobi u korišćenju stimulativnih sredstava. Nakon toga su došli izbori i cela Srbija je odbacila njih dvojicu, a oni sada o meni pišu knjigu, videće oni kakvu će knjigu od mene dobiti 'Kurvetina i svodnici'.“

- O akciji Sablja: „...ja sam u to vreme pisao o ubistvu u Meljaku i o ovoj dvojici ubijenih, i tačno rezultati ulaznih i izlaznih rana dokazuju da se radi o streljanju, da ne bi progovorili...“

- Autorima Publikacije poručio je: „Želim da se autori ove knjige da im Bog nikada ne oprost, da ih stigne kletva, da ih stignu Ružicine suze, i da se raspadaju dugotrajno i bolno i uspešno, a neki su već i počeli.“

- Tužilac Aleksandar Tijanić završio je svoje izlaganje sledećim rečima: „...i pre svega ponovo se pokreće pitanje ko je okoristio nakon ubistva Zorana Đinđića, da je gnom porastao, da je nosorji porastao nos, da je narkoman prešao na kvalitetniju drogu i sve ostalo.“

Zbog „posebnog režima ishrane“ tužioca glavna rasprava je prekinuta i zakazana 9.april 2008. kada tužioca Tijanića treba da ispita tužena strana.

9. april 2008. godine – Glavna rasprava odložena zbog sprečenosti tužioca.

29. maj 2008. godine – Glavna rasprava je odložena zato što je, prema navodima punomoćnika tužioca, Aleksandru Tijaniću pozlilo neposredno pred suđenje od visokog pritiska. O ovome punomoćnika tužioca obavestila je sekretarica Aleksandra Tijanića.

30. jun 2008. godine – Glavna rasprava je odložena. Advokatski pripravnik punomoćnika privatnog tužioca obavestila je sud da je advokat zbog drugog suđenja koje je kasnilo sprečen da pristupi na današnje ročište a da je iz tog razloga i tužioca Aleksandra Tijanića obavestila da ne dolazi.

Sledeća glavna rasprava zakazana je za 3. oktobar 2008. godine u 11 časova, Prvi opštinski sud, soba 36/II.